

Sygn. akt II K 571/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Jakub Wąwoźny

Protokolant – stażysta E. R.

przy udziale Prokuratora M. Wiśniewskiego

po rozpoznaniu w dniu 07/03/2019 roku

sprawy:

D. T.

c. J. i T. z d. C.

ur. (...) w C.

oskarżonej o to, że:

w okresie od maja 2019 roku do 15 listopada 2018 roku W U. znęcała się nad psem typu pinczer, w ten sposób, że utrzymywała zwierzę w stanie rażącego zaniedbania nie zapewniając mu opieki weterynaryjnej oraz odpowiedniej karmy do stanu zdrowia psa,

tj, o przestępstwo z art. 24 ust. 1a Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt

orzeka:

1. na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk warunkowo umarza wobec oskarżonej ***D. T.*** postępowanie karne na okres 1 (jednego) roku próby;
2. na podstawie art. 35 ust 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r o ochronie zwierząt orzeka wobec oskarżanej obowiązek uiszczenia nawiązki na rzecz Towarzystwa (...) w C. w kwocie 1000(tysiąca) zł na cel związany z ochroną zwierząt;
3. zasądza od oskarżonego kwotę 60/sześćdziesięciu/ zł tytułem opłaty i obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70/siedemdziesięciu/ zł.

II k 571/18

UZASADNIENIE

D. T. w okresie od maja 2019 roku do 15 listopada 2018 roku w U. znęcała się nad psem typu pinczer, w ten sposób, że utrzymywała zwierzę w stanie rażącego zaniedbania nie zapewniając mu opieki weterynaryjnej oraz odpowiedniej karmy do stanu zdrowia psa.

Dowód: (zeznania M. P. k. 1- 2, dokumenty k. 610, zdjęcia k. 12-15 decyzja administracyjna k. 16-17, wyjaśnienia oskarżonej k. 22-23)

Oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Sąd uznał jej wyjaśnienia za wiarygodne. Dowody zgromadzone w aktach sprawy potwierdziły w pełni sprawstwo oskarżonej. Sąd uwzględnił zeznania a M. P., uznając, iż są spójne wewnętrznie. Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.

Tak zgromadzony i oceniony materiał dowodowy daje podstawę do uznania winy oskarżonej popełnienia zarzucanego jej czynu.

Sąd podzielił kwalifikację zarzucanego oskarżonemu czynu, tj. art. 35 ust. 1a Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt uznając, iż jest właściwa. W wyroku w części wstępnej wkradła się omyłka pisarska.

Oskarżona dotychczas była osobą niekaraną (k. 33), przyznała się do winy, z jej wyjaśnień wynika, iż żałuje dokonanego czynu. Z uwagi na powyższe, oraz fakt, iż okoliczności przestępstwa nie budzą wątpliwości, oraz uznanie, iż społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna, a postawa sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że będzie on przestrzegała porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa - sąd zgodnie z wnioskiem prokuratora na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie na okres 1 (jednego) roku próby. Ponadto na podstawie art. 35 ust 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r o ochronie zwierząt orzekł wobec oskarżonej obowiązek uiszczenia nawiązki na rzecz Towarzystwa (...) w C. w kwocie 1000 zł na cel związany z ochroną zwierząt oraz zasądził od oskarżonego kwotę 60 zł tytułem opłaty i obciążył ją wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70 zł. Sąd popełnił za wnioskiem o warunkowe umorzenie błąd wskazując, jako podstawę nawiązki z art. 35 ust 5 cyt. ustawy zamiast art. 67§3 kk.

II k 571/18

UZASADNIENIE

D. T. w okresie od maja 2019 roku do 15 listopada 2018 roku w U. znęcała się nad psem typu pinczer, w ten sposób, że utrzymywała zwierzę w stanie rażącego zaniedbania nie zapewniając mu opieki weterynaryjnej oraz odpowiedniej karmy do stanu zdrowia psa.

Dowód: (zeznania M. P. k. 1- 2, dokumenty k. 610, zdjęcia k. 12-15 decyzja administracyjna k. 16-17, wyjaśnienia oskarżonej k. 22-23)

Oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Sąd uznał jej wyjaśnienia za wiarygodne. Dowody zgromadzone w aktach sprawy potwierdziły w pełni sprawstwo oskarżonej. Sąd uwzględnił zeznania a M. P., uznając, iż są spójne wewnętrznie. Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.

Tak zgromadzony i oceniony materiał dowodowy daje podstawę do uznania winy oskarżonej popełnienia zarzucanego jej czynu.

Sąd podzielił kwalifikację zarzucanego oskarżonemu czynu, tj. art. 35 ust. 1a Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt uznając, iż jest właściwa. W wyroku w części wstępnej wkradła się omyłka pisarska.

Oskarżona dotychczas była osobą niekaraną (k. 33), przyznała się do winy, z jej wyjaśnień wynika, iż żałuje dokonanego czynu. Z uwagi na powyższe, oraz fakt, iż okoliczności przestępstwa nie budzą wątpliwości, oraz uznanie, iż społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna, a postawa sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że będzie on przestrzegała porządku prawnego, a w szczególności nie popełni

przestępstwa - sąd zgodnie z wnioskiem prokuratora na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie na okres 1 (jednego) roku próby. Ponadto na podstawie art. 35 ust 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r o ochronie zwierząt orzekł wobec oskarżanej obowiązek uiszczenia nawiązki na rzecz Towarzystwa (...) w C. w kwocie 1000 zł na cel związany z ochroną zwierząt oraz zasądził od oskarżonego kwotę 60 zł tytułem opłaty i obciążył ją wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70 zł. Sąd popełnił za wnioskiem o warunkowe umorzenie błąd wskazując, jako podstawę nawiązki z art. 35 ust 5 cyt. ustawy zamiast art. 67§3 kk.